

خبر

استقبال فیلمسازان خارجی از جشنواره فیلم ۱۰۰

الهه طاهایی مدیر بخش بین‌الملل سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ از استقبال گسترده فیلمسازان خارجی از فراخوان این جشنواره خبر داد.

الهه طاهایی مدیر بخش بین‌الملل سیزدهمین دوره از جشنواره فیلم ۱۰۰ در گفت‌وگو با مهر استقبال فیلمسازان و علاقه‌مندان از این جشنواره را بسیار خوب توصیف کرد و گفت: فراخوان بخش بین‌الملل سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ از ۲۵ آبان ماه اعلام شد و تاکنون استقبال بسیار خوبی از این فراخوان صورت گرفته‌است.

الهه طاهایی در ادامه با بیان این نکته که در این دوره از کشورهای مختلفی از سراسر دنیا ثبت فیلم داشتیم، گفت: بیشترین ثبت‌نام‌ها از کشورهای ترکیه، اسپانیا و هند بود. تنوع کشورهای شرکت‌کننده در جشنواره بسیار زیاد بود و از ۱۲۱ کشور ثبت‌نام داشتیم.

طاهایی همچنین درباره سازوکار داوری بخش بین‌الملل جشنواره گفت: قرار است دو داور خارجی در کنار دو داور داخلی فیلم‌ها را داوری کنند. درنهایت سه جایزه برای بهترین فیلم انیمیشن، مستند و داستانی خواهیم داشت. مدیر بخش بین‌الملل سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ درباره واکنش فیلمسازان خارجی به رویکرد اخلاق که رویکرد بخش بین‌الملل این دوره از جشنواره است، گفت: در طول زمان ثبت اثر خیلی از فیلمسازان از کشورهای مختلف تماس گرفتند و ایمیل زدند که دقیقاً منظورتان از سینمای اخلاق چیست. ما به خیلی‌ها این توضیح را دادیم که منظوری‌مان هر آنچه به اخلاق مربوط می‌شود است. استانداردهای اخلاقی بشر در اغلب موارد یکی است و هرچند ممکن است در خرده‌فرهنگ‌ها تفاوت‌هایی داشته باشد اما اصول یکسانی دارد ولی در کل من فکر نمی‌کردم اینقدر روی این محور با تنوع موضوعی روبه‌رو موضوعاتی بودند که ما درباره آنها فیلم‌های بسیار خوبی دریافت کردیم.

طاهایی درباره مهمترین جشنواره‌های فیلم‌ای کوتاه کوتاه (short short film) (festival) جهان گفت: جشنواره‌های فیلم‌های کوتاه کوتاه در آمریکا، بلژیک، فرانسه، اسلواکی و تعداد زیاد دیگری از کشورها برگزار می‌شوند. سرآمد این جشنواره‌ها جشنواره ژاپن است که اعتبار بسیار زیادی برای فیلمسازانی که فیلم کوتاه کوتاه می‌سازند دارد.

طاهایی درباره هدف از برگزاری این جشنواره‌ها گفت: بیشتر بعد هنری این فیلم‌ها اهمیت دارد، چون تو باید در این نوع فیلم بتوانی در زمان کم بیشترین پیام را برسانی. انگلیسی‌ها می‌گویند هرچه فیلم کوتاه‌تر است ساختنش سخت‌تر است، چون زمان کم است و خلافت زیادی می‌خواهد، به نظرم بیشتر از بعد هنری به آن نگاه می‌شود. شاید تجارت در فیلم کوتاه آنقدر مد نظر نباشد ولی بعد هنری و بعد فرهنگی و اهداف آموزشی مهم است. مهمترین بازاری که فیلم‌های کوتاه دارند تلویزیون‌ها هستند و شبکه‌های VOD که در مترو و قطارها پخش می‌شوند. الان هم که بخت و اقبال به پلتفرم‌ها است.

طاهایی در ادامه در پاسخ به این سوال که چه برنامه‌ای برای اکران فیلم‌های برگزیده فیلمسازان ایرانی حاضر در این دوره از جشنواره دارد گفت: طبق رایزنی‌هایی که با دبیر جشنواره آقای یوسف منصوروی داشتیم قرار بر این شد که بخش بین‌الملل فیلم‌های برگزیدگان داخلی جشنواره فیلم ۱۰۰ به طور مستقیم و رایگان در مرکز بین‌الملل سازمان سینمایی سوره انجام شود. این فرصت بسیار خوبی برای فیلمسازان است چون ما بخش حرفه‌ای انجام می‌دهیم و قطعاً اتفاقات خوبی برای آنها رخ خواهد داد.

الهه طاهایی در پایان با بیان این نکته که سعی می‌کنیم فیلم‌های را انتخاب کنیم که مخاطب دوست داشته باشد، گفت: من خودم از دیدن تعدادی از فیلم‌ها و کیفیت ساخت و محتوای آنها غافلگیر شدم و مطمئنم حتماً مخاطبان از دیدن فیلم‌های بخش بین‌الملل این دوره لذت خواهند برد.

سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ به دبیری یوسف منصوروی و به همت سازمان سینمایی سوره، نهم تا دوازدهم اسفندماه برگزار خواهد شد.

با خانِ «خندوانه» خداحافظی نکردیم که رفت!

سرنوشت «گلابه قرمزی» در انتظار «جناب خان»؟

از روزی که غیبش زد، لیوِها یخ کرده‌اند، باشگاه پاری سن ژرمن بی‌سروصاحب شده و «احلام» دیگر خواستگار ندارد. میلیون‌ها ایرانی دل‌تنگ آوازه‌خوانی خوزستانی اش هستند، سراغش را می‌گیرند اما کسی نمی‌داند حالا کجاست.

اما تمام خاطرات جناب‌خان مثل برف مقابل آفتاب، ذره‌ذره آب درنهایت تمام شد.

از آنجا که این عروسک، مستقل از «خندوانه»،

طرفداران خاص خود را داشت، بعد از اعلام رسمی

اتمام برنامه، درخواست‌هایی برای گردانندگانش

ارسال شد تا درصورت امکان، فعالیت او در

برنامه‌ها و پلتفرم‌های دیگر ادامه‌دار شود که این امر عملاً غیرممکن بود؛ چراکه حقوق مادی و

معنوی جناب‌خان از جایی به بعد تنها به سازمان

صداوسیما تعلق دارد. تاکنون از سوی سازندگان

او هیچ اعلام رسمی مبنی بر ساخت مجموعهٔ

جدیدی با فعالیت مجدد او عنوان نشده و این

نگرانی وجود دارد که شاید سرنوشت «جناب‌خان»

مانند «کلابه‌قرمزی» و عروسک‌های قدیمی‌تر،

درنهایت به آرشوهای تلویزیون یا اگر خوش

شانس باشد در موزه عروسک‌های شهرک غزالی

منتج شود.

تولیزویون باید دل برنامه‌سازان را به دست آورد

سال‌هاست تلویزیون با انتقادی مبنی بر کنار

اهل جنوب بود و لب که به آواز می‌گشود، ظرف شادی در دل تماشاجی‌ها چپه می‌شد. به مهمان‌ناواری معروف بود و برای مهمان‌ها از هر دری سخنی می‌گفت. خاطره‌ها را با آب‌وتاب آبادانی - شما بخوانید غلُوشده. تعریف می‌کرد و با همه گیم می‌گرفت.

«جناب‌خان»، عروسک محبوب سال‌های اخیر، ناگهان از دیده‌ها رفت و مثل دیگر دوستانِ عروسکی‌اش به خاطرات پیوست.

خداحافظی او با بیننده‌ها هم محدود به پادداشتی شد که محمد بحرانی (صداییشه عروسک) تیر ماه امسال در فضای مجازی نوشت و در همان جا احتمال داد که شاید «خندوانه» به تاریخ بپیوندد.

لیوفروش پرحاشیه‌شبه‌نمایش خانگی

به گزارش ایسنا، «جناب‌خان» از دل «کوچه مروارید» در سال ۱۳۹۳ به «خندوانه» رسید.

سریالی که اولین مجموعهٔ عروسکی شبکهٔ نمایش

خانگی بود و عروسک‌های مختلفی در آن نقش

بازی می‌کردند. یکی از آن عروسک‌ها هم همین

لیوفروش پرحاشیه با صداییشگی محمد بحرانی

و عروسک‌گردانی مهدی بزقی و حامد ذبیحی

بود. صدای جناب‌خان نقطهٔ قوت او بود؛ محمد

بحرانی که صداییشگی «ببعی» و «آقای همساده»

در مجموعه کلابه قرمزی را نیز بر عهده داشت،

توانست با بداهه‌پردازی در کلام و شکار کلمات از

دهان مهمانان «خندوانه»، به‌سرعت تکیه‌کلامی را

خلق کند. بعضی از این عبارات همچنان میان مردم

کاربرد دارد؛ مثل «میام پراتا»، «هه‌هه‌هه و…»،

«می‌فایتم»، «ستاره بچینی» و …

برداران «جناب‌خان» همخون او نیستند!

بسیاری از افراد پس از آنکه برای اولین‌بار با

«جناب‌خان» مواجه شدند، گمان برزند که او یک

کپی دست‌نشانده از عروسک مجموعه‌های «ماپت

شو» و «سسسی استریت» باشد اما این ادعا از سوی

سعید سالارزهی صاحب‌امتیاز عروسک جناب‌خان

تکذیب شد. هرچند، از خدا که پنهان نیست از شما

چه پنهان، پسرک بنفش‌چُرده ما آفتدرا هم به

«لی لی مانستر»، «الوو» و «فوزی خرسه» بی‌شباهت

نیست. حتی اگر اسمش را کپی نگذاریم، می‌توان

آن را الهام‌گرفته از این سبک عروسک‌های «ماپت»

بدانیم که از قضا طرفداران زیادی هم بین مردم دنیا

داشته‌اند.

خان خندوانه

«جناب‌خان» از سال ۱۳۹۴ به فصل سوم مجموعهٔ

«خندوانه» اضافه شد اما گاه به دلیل درگیری

گفت‌وگو با احمد میر علایی، تهیه‌کننده

همه از ناچاری به شهرک غزالی پناه می‌برند

احمد میرعلایی با انتقاد از نبود تعداد کافی شهرک سینمایی در کشور، تصریح می‌کند که «متأسفانه از دکورها و امکانات شهرک سینمایی غزالی به حدی استفاده می‌شود که دیگر برای مخاطب نفع‌ما شده است اما از روی ناچاری بار همه به آنجا پناه می‌برند.»

میرعلایی در گفت‌وگو با ایسنا از ماجرای ساخت سریال «تا صبح» با دو کارگردان و خاطره جمع کردن ماشین‌های قراضه و اسقاطی برای تصویر کردن یک فیلم تاریخ‌معاصر سخن گفت.

بیش از ۱۶ سال از ساخت سریال «تا صبح» به کارگردانی مشترک مجید جوانمرد و محمدعلی باشه آهنگر می‌گذرد؛ سریالی که روایتی

عاطفی از زندگی درهم‌تنیدهٔ چند جوان از دهه ۵۰ را به تصویر می‌کشد.

به گفته تهیه‌کننده، چون قرار بود کار را به دهه فجر برسانند و زمان

زیادی برای ساخت آن نداشتند، از دو کارگردان برای ساخت بهره گرفته

شد.

۲ کارگردان با ۲ سلیقه متفاوت

این تهیه‌کننده درباره ماجرای ساخت سریال «تا صبح» توضیح می‌دهد: این کار توسط آقای عباس نعمتی نوشته و از طرف شبکه پنج

سیما به من پیشنهاد شد. مسئله‌ای که داشتیم کمبود زمان بود. ما قرار

بود این کار را در آن سال به پخش در ایام دهه فجر برسانیم و زمان

برای پیش تولید و تولید این کار محدود بود؛ بنابراین تصمیم گرفتیم این

سریال را همان‌طور که برخی از مت‌نها و کارها اجازه می‌دهد که امکان

ساخت آثار با دو کارگردان مجزا را داشته باشند، با دو گروه کار کنیم

و این تجربه‌ای بود که ما در سریال «روایت انقلاب» با آقای شورش و

شفقدری هم داشتیم. آقای جوانمرد باشه آهنگر برای این کار دعوت

شدند. کار سختی هم بود؛ دو کارگردان با دو سلیقه متفاوت. ما در این

سریال تقسیم لوکیشن می‌کردیم؛ برای اینکه بتوانیم کار را پیش ببریم.

به همین منظور این کار برنامه‌ریزی دقیق و مضافی را از او سوی عوامل کار می‌طلبید.

عسل بدیعی از شدت خستگی سر صحنه خوابش می‌برد!

این تهیه‌کننده با اشاره به دشواری‌های ساخت سریال «تا صبح» که با دو گروه کارگردانی مجزا ساخته شد، یادآور می‌شود: مرحومه عسل

بدیعی که روحش شاد، به عنوان بازیگر نقش اصلی و همچنین سایر

عوامل در این سریال فشار و زحمت زیادی را تحمل شدند.

وی با اشاره به خاطراتی از دشواری‌های ساخت سریال «تا صبح»

یادآور می‌شود: یک شب سر صحنه تصویربرداری حاضر شده بودم،

روزی بود که تولد شخصیت خانم بدیعی را سر صحنه فیلمبرداری

می‌کردیم. آقای جوانمرد کار را مدیریت می‌کرد، گروه دیگر هم صبح‌ها

www.cbtekarnews.com

فرهنگ و هنر

اخبار

با وجود چالش‌ها در بازار آمریکا **نام فیلم پنجاهم وودی آن** **اعلام شد**

در حالی که از جدیدترین و شاید آخرین فیلم وودی آن با عنوان «کودتای شانس» یاد شده، اعلام شد این فیلم فرانسوی زبان در بازار فیلم اروپا در جشنواره فیلم برلین به خریداران عرضه می‌شود.

به گزارش مهر به نقل از هالیوود ریپورتر،

پنجاهمین فیلم بلند وودی آن که اولین فیلم

فرانسوی زبان وی هم هست با نام «کودتای

شانس» (Coup De Chance) در بازار فیلم

اروپای جشنواره فیلم برلین، هفته آینده به

خریداران بین‌المللی عرضه می‌شود.

شاید شخصیت وودی آن دیگر برای برخی

از آمریکایی‌ها جذاب نباشد اما توزیع کنندگان

بین‌المللی به دنبال فیلم جدیدی هستند و این

فیلم که از آن به عنوان «کودتای شانس» یاد

شده با بازی بازیگران فرانسوی خریداران خود

را دارد.

در این فیلم ول دی لاژ، والری لمرسیه، ملویل

پوپلا و نیلس اشایدِر بازی کرده‌اند و وودی

آن از آن به عنوان داستان رمانس، عشق و

خشونت در پاریس معاصر یاد کرده و افزوده:

همه فیلم در پاریس فیلمبرداری شده و کمی

هم در اطراف شهر می‌گذرد و درباره رابطه

عاشقانه بین ۲ جوان است که دوستانی قدیمی

از آنتن حذف شده‌اند. مجموعه‌هایی که هرکدام

سرمایه‌ای عظیم برای رسانه ملی محسوب می‌شوند

و سال‌ها زمان و هزینه صرف شده است تا به

جایگاهی برسند که تلویزیون بتواند از آنها در جهت

تعامل بیشتر با مخاطب بهره ببرد. حالا مسئله‌ای

که بیش از هر مقله‌ای مخاطبان تلویزیون را تحت

تأثیر قرار می‌دهد، فقدان جرقه‌ها یا اصطلاحاً

برندهایی است که بیننده را پای تلویزیون به تماشا

ترغیب کند. پس می‌توان گفت در شرایط فعلی که

صداوسیما با چالش جذب مخاطب مواجه است،

دست‌کم تا ماید تلاش کند تا جایگزین‌های جدیدی

را برای رفته‌ها معرفی کند و یا اینکه با سازش و

تعامل با برنامه‌سازان کهنه‌کارتر، به بازتولید برندهای

مطرحش بپردازد.

گذشتن یکباره مجری‌ها، کاراکترها، برنامه‌ها و

برنامه‌سازی که محبوب می‌شوند، مواجه است.

و در این راستا برنامه‌های زیادی مثل «نود»،

«کلابه‌قرمزی»، سریال «پایتخت»، «دوره‌می»،

«خندوانه»، «عصرجدید» و … بدون خداحافظی

از آنتن حذف شده‌اند. مجموعه‌هایی که هرکدام

سرمایه‌ای عظیم برای رسانه ملی محسوب می‌شوند

و سال‌ها زمان و هزینه صرف شده است تا به

جایگاهی برسند که تلویزیون بتواند از آنها در جهت

تعامل بیشتر با مخاطب بهره ببرد. حالا مسئله‌ای

که بیش از هر مقله‌ای مخاطبان تلویزیون را تحت

تأثیر قرار می‌دهد، فقدان جرقه‌ها یا اصطلاحاً

برندهایی است که بیننده را پای تلویزیون به تماشا

ترغیب کند. پس می‌توان گفت در شرایط فعلی که

صداوسیما با چالش جذب مخاطب مواجه است،

دست‌کم تا ماید تلاش کند تا جایگزین‌های جدیدی

را برای رفته‌ها معرفی کند و یا اینکه با سازش و

تعامل با برنامه‌سازان کهنه‌کارتر، به بازتولید برندهای

مطرحش بپردازد.

درنهایت می‌آیند و می‌روند و خبری از این ادعاها نمی‌شود؛ در حالی که اگر یک تفکر درست و مدیریت صحیح پشت کار باشد، بودجه‌ای برای ساخت شهرک صرف می‌شود اما در آینده صدها برابر آن بودجه جبران خواهد شد.

وی در همین زمینه با اشاره به دشواری‌های ساخت آثار تاریخ معاصر

و ترسیم فضای دهه ۵۰ که برای مردم ملموس‌تر بوده است، با اشاره

به ضعف نبود شهرک سینمایی، اظهار می‌کند: ساخت آثار نمایشی در

دهه اول انقلاب به نسبت آثار تاریخی، از جهتی دشوارتر است؛ چراکه

شرایط شهرها تغییر کرده و ما به معماری‌ها و ساختمان‌های دهه پنجاه

به ندرت می‌توانیم دسترسی پیدا کنیم. زمانی که شما عکس‌های دوران

انقلاب را ورق می‌زنید، می‌بینید که با آن چیزی که در سریال‌ها ساخته

می‌شود، بسیار متفاوت است. اما آثار تاریخی چون «اصحاب کعبه»،

«مختارنامه»، «یوسف پیامبر(ع)» را که می‌بینیم چون مایه‌آزایی بود

تطبیق نداریم، همه چیز را سهل‌تر می‌پذیریم و پیگیر جزئیات نیستیم؛

اما در کارهای دهه ۵۰ به بعد با توجه به شواهدی که در ذهنمان

هست، توقع داریم به جزئیات بیشتر توجه شود.

جمع کردن ماشین‌های قراضه و اسقاطی برای فیلم‌های تاریخ معاصر

تهیه‌کننده «تا صبح» با اشاره به کمبود شهرک‌های سینمایی موجود

در کشور، می‌گوید: متأسفانه دکورها و امکانات شهرک سینمایی غزالی

از خیلی استفاده می‌کنند و دیگر برای مخاطبان نفع‌ما شده است. اما

از روی ناچاری همه به آنجا پناه می‌برند؛ چراکه متأسفانه مسئولان به

فکر نبنوده‌اند چندین خودرو، باجه تلفن و اتوبوس‌های آن زمان و …

را حفظ کنند. برای یکی از فیلم‌ها نیاز به ماشین‌های قدیمی داشتیم.

آن موقع ما به سراغ ماشین‌هایی که اسقاط می‌کردند، می‌رقتم و

درخواست می‌کردیم چند ماشین اسقاطی را به ما تحویل دهند و دوباره

بازمی‌گردانیم و اینها همه برای ما مسئله شده بود. در کار «شب واقعه»

نیز ماشین‌ها را باید در لوکیشن پُر می‌کردیم و خود این برای ما معضل

شده بود. از محل دیو کردن ماشین‌های قراضه، ماشین جمع می‌کردیم

که در این زمینه هم با مشکلاتی مواجه بودیم.

میرعلایی یادآور می‌شود: یکی از فکریایی که مسئولان باید برای

سینمای ایران بکنند، زمینه‌سازی ساخت شهرک‌های جدید سینمایی

برای این است که بتوان فیلم‌ها را واقعی‌تر به تصویر کشید. سال ۸۶ در

زمان ساخت «تا صبح» شما حداقل چندین دستگاه پیکان در خیابان

پیدا می‌کردی که به دهه اول انقلاب نزدیک باشیم، اما حالا رفته رفته

این ماشین‌ها حذف شده‌اند و دیگر نیستند و این روزها به ندرت در

خیابان‌های بینیم.

رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی:

ما گفتیم مرمت کنید، گفتیم تخریب کنید!

شاهچراغ در بافت تاریخی شیراز، به آن واگذار کرده است، تاکید کرد: پژوهشگاه

به شکل رسمی نظر خود را به شورای عالی شهرسازی و معماری اعلام کرده است

که با نظر مشاور طرح با رعایت مواردی که گفته شد، موافقیم.

امیری همچنین گفت: آنچه درباره حضور و فعالیت بولدورزها در بافت شیراز

گفته شده است، حداقل تا این لحظه که نسبت به تخریب بیشتر صورت گیرد.

او در پاسخ به این پرسش که آیا خط پیشنهادی پژوهشگاه تخریبی را به دنبال

دارد؟ گفت: آن طرح در حال حاضر در شورای عالی شهرسازی و معماری است

و به جرأت می‌گویم تخریبی به آن شکل به دنبال ندارد و شاید فقط چند پلاک

مخروطیه که در این مسیر قرار دارد. آنچه درباره تخریب بناهای ثبت شده و واجد

ارزش گفته شده است، اصلا صحت ندارد.

امیری همچنین گفت: خطی که به آن اشاره می‌کنند، خط تخریب نیست.

روی خط پیشنهاد شده از سوی پژوهشگاه یکسری بناها، شناسایی و تاکید شده

که این بناها باید مرمت شوند؛ چه بناهایی که ثبت شده‌اند و چه بناهایی که

ارزشمندند. اگر برخی آن خط را با خط تخریب اشتباه گرفته‌اند، باید بدانند که

بحث متفاوتی مطرح است.

رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی و